ओम् नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५३ ॥
मन्त्रेणानेन देवस्य कुर्याद्द्रव्यमयीं बुधः ।
सपर्यां विविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् ॥ ५४ ॥
सलिलैः शुचिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः ।
शस्ताङ्कुरांशुकैश्चार्चेत् तुलस्या प्रियया प्रभुं ॥ ५५ ॥
लब्धा द्रव्यमयीमर्चां नित्यम्बुादिषु चार्चयेत् ।
आभृतात्मा मुनिः शान्तो यतवाङ्मितवन्यभुक् ॥ ५६ ॥
स्वेच्छावतारचरितैरचिन्त्यनिजमायया ।
करिष्यत्युत्तमश्लोकस्तद्ध्यायेद्धृदयं गतं ॥ ५७ ॥
परिचर्या भगवतो यावत्यः पूर्वसेविताः ।
ता मन्त्रहृदयेनैव प्रयुञ्ज्यान्मन्त्रमूर्तये ॥ ५८ ॥
एवं कायेन मनसा वचसा च मनोगतं ।
परिचर्यमाणो भगवान् भक्तिमत्परिचर्यया ॥ ५९ ॥ *
पुंसाममायिनां सम्यग्भजतां भाववर्धनः ।
श्रेयो दिशत्यभिमतं यद्धर्मादिषु देहिनां ॥ ६० ॥
विरक्तश्चेन्द्रियरतौ भक्तियोगेन भूयसा ।
तं निरन्तरभावेन भजेताद्धा विमुक्तये ॥ ६१ ॥
मैत्रेय उवाच ॥ इत्युक्तस्तं परिक्रम्य प्रणम्य च नृपार्भकः ।
ययौ मधुवनं पुण्यं हरेश्चरणचर्चितं ॥ ६२ ॥
तपोवनं गते तस्मिन् प्रविष्टो ऽन्तःपुरं मुनिः ।
अर्हणेनार्हितो राज्ञा सुखासीन उवाच ह ॥ ६३ ॥
नारद उवाच ॥ राजन् किं ध्यायसे दीर्घं मुखेन परिशुष्यता ।